

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

II. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

1958. SZEPTEMBER.

POSTÁSOKAT ÜNNEPELTÉK MISKOLCON

A miskolci postaigazgatóság és szakszervezetünk miskolc-területi bizottsága szeptember 13-án és 14-én rendezte meg **Miskolcon** a területi postásnapot.

A gondosan előkészített és jól szervezett találkozón a meghívott vidéki postások közül, mintegy ötszázán voltak vendégei a miskolciaknak.

A postásnap eseményei sportversenyekkel kezdődtek. Szombaton délután, a város szívében, a Szabadság téren téren volt. Az országos Postás szimfonikus zenekar oly nagy sikerrel mutatkozott be ezen a délutáni téren, hogy az esti belépőjegyes hangversenyen a bejáratnál is tömeg tolongott.

Vasárnap zenés ébresztő keltette a miskolciakat. Még csendes volt a város, és néptelenek az utcák. A nap már beárnyította a reggelt és a hajnalig szórakozott postások álmos szeméből is elűzte a homályt, átfestette a szemkarikákat, ki-pirosította a sápadt arckokat. Az emberek a gyülekezés közben még az előző napi eseményekről beszélgettek, de aztán elkapták őket ismét az események sodra, és eltelt a második nap programjainak újabb hangulatát.

A nap koszorúzási ünnepséggel kezdődött.

A Főposta előtti Hősök terén Fehér István, az igazgatóság vezetője köszöntötte a postásokat, majd az igazgatóság, a párt, a szakszervezet, az egri, gyöngyösi, hatvani, miskolci, ózdi, sátoraljaújhelyi nagyhivatalok dolgozói elhelyezték kegyeletkoszorújukat a szabadságunkért életüket áldozó szovjet hősök emlékére.

Koszorúzás közben kétszáz galamb repült a magasba.

A postás ünnepi nagygyűlés az ügybíró Bartók Béla Művelődés házában zajlott le. Hor-

váth Kálmán tb. elnök megnyitó szavai után Bujáki István vezérigazgatóhelyettes mondott ünnepi beszédet, és szakszervezetünk főtájkára, Horn Dezső beszélt a szakszervezet végzett munkájáról és eredményeiről.

A nagygyűlésen felszólaltak többek között: Maláth István, a megyei és városi pártbizottság képviselőjében, Endrédi József, a borsodi OTP megyei főnökhelyettese, Tóth József, az Egri Népiújság lapkiadó vállalatának nevében,

MALÁTH ISTVÁN

„Ma reggel, amikor az első postással találkoztam, megálltam vele beszélgetni és köszöntöttem őt az ünnepnapjukon. Jó egészséget, és még sok postás napot kívántam neki.”

„Eddig, valahogy olyan színezete is volt a beszédnek, mintha csak a postások köszöntének önmagukat. Nem! Nem csak ti ünnepelek kedves postás dolgozók! Mi is üdvözlünk titeket, mi a postán kívül állók, Borsod és Heves megye dolgozói ünnepeljük azokat, akikkel minden nap összehoz a munkánk, akik nélkül nem telik el — és ne is teljen el — egyetlen napunk se.”

— „Jóleszt érzést, kedves pilanatot loptok ti az életünkbe, amikor reggel asztalunkra teszik az újságokat és olvasgatjuk, hogy mi történik a világban; amikor elhozzátok hozzánk szeretteink üzenetét, amikor összeköttetést teremtetek a legkülönbözőbb területeken dolgozó emberek között, hogy pillanatonként intézkedhessenek országunk és népünk, előrehaladásunk és a szocializmus építésének szép munkájában.”

— „Mi ünneplünk titeket és további jó munkát, sok sikert kívánunk felelősségteljes, fontos munkátokhoz.”

ENDRÉDI JÓZSEF

az országos takarékpénztár miskolci dolgozóinak képviselőjében szolt a postás dolgozókhöz.

„Igen fontos és felelősségteljes munkában segítetek nekünk a postások, amikor az országos takarékpénztár mozgalomban egyéni takarékpénztár nevelik az embereket, gyűjtik a takarékbetétet. Nélkülük mi nem véghezvethetünk eredményes munkát. Eredményeinket — főleg vidéken — annak köszönhetjük, hogy az emberek szeretik a postásokat, megbíznak bennük, és amitők mondanak, annak hitelevan.”

Kár hogy nincs arra lehetőségünk hogy a végzett munka arányában most mindenképp megjutalmazunk akik előbbre viszik nálunk a takarékpénztár mozgalmat. Kérjük a postásokat segítsenek ezután is, legyenek munkánkban továbbra is hűséges munkatársak.”

TÓTH JÓZSEF

— A postások nélkül mi fel-embernek volnánk és nem tudnánk kielégítő eredményt elérni. Mi egriek még külön is nagy szeretettel ünnepeljük most a postásokat és köszönetet mondunk azért a nagy munkáért és segítségért, amit 1958 február elején fejtek ki, amikor a hetilapot napilappá szerveztük át. Segítsenek nekünk továbbra is. Segítsenek a terjesztésben, amit nélkülük mi nem tudnánk eredményesen megoldani. Az ünnepléshez én is jó egészséget és jó szórakozást kívánok.”

A mi érdekünk a takarékpénztár

Örjáraton a Bp. 62-es postahivatalban

Látogatásunk célja: választ kapni arra a kérdésre, hogyan takarékoskodnak a hivatal dolgozói? Miként tesznek eleget annak a minisztertanácsi felhívásnak, amely minden becsületes ember kötelességévé teszi a pazarlás megszüntetését. Milyen lehetősége van egy hivatali szervnek gondosabban gazdálkodni, filléreket, forintokat megtakarítani a népgazdaságunknak?

— „Nem szokatlan dolog nálunk a takarékpénztár — mondja Sebők elvtárs. — Már a posta-vezérigazgatóság és a szakszervezet elnökségének közös felhívását megelőzően ügye-
tünk a jó gazda szemével látni mindent. Különösen nagy hatással volt dolgozóink ilyen irányú törekvéseire az, hogy látták: törődik velünk a népi demokrácia, egymás után való-sulnak meg kéréseink. Nem csoda, ha kedvvel és leleménységgel kutatták a lehetőségeket postásaink, minden fillér megtakarítására.”

Körülnézünk a hivatal szobáiban. Ki gondolná, hogy itt ebben a „nem termelő” üzembem tízezreket „spórolnak” össze. A magyar közmondás azt tartja, hogy: „Sok kicsi, sokra megy.” Itt ez az igyekezet hozza meg a takarékpénztár mozgalom gyümölcsét. A begyűjtött vagy itthagított postai hulladékokat nem hagyják kárba veszni, ismét felhasználják azokat.

Albert Béla többszörös újtó javaslatára 20—25 köteg új zsinag helyett a beérkező hírlapkötegek zsinagját használ-

ják föl. Mit hoz ez a „konyhára”? Csak ötszáz forintot!

Ugyanez a helyzet a borítékok újbóli felhasználásával is. Minden megtakarított boríték öt fillér kiadástól mentesíti a hivatalt.

A kosarak gondos kezelése, a villany, a gáz, a víz használatának éber ellenőrzése csak filléreket eredményez, de ebből lesz a sok-sok jó forint. A szálfüggvények többszöri felhasználása szintén újabb forintok.

Az öltetesség is pénz; a hivatal dolgozóinak javaslatára átszervezték a munkát és a kan-cellok, valamint a beosztászele-
rűnek jelentékeny hányada felszabadult más hivatalok számára. Ezzel már ezeket takarítottak meg, mert nem kellett a postának újakat rendel-nie helyettük.

Hosszan lehetne még írni a

fillérek összegyűjtésének lehetőségéről, arról, hogy mire képes a jóérzésű dolgozó, aki segíteni akarja a takarékoskodást,

A 62-es postahivatalban meg-
értésre talált kormányunk takarékpénztár felhívása. Felis-merték, hogy szerves összefü-gés van a takarékpénztár és az olyan vívmányok között, mint pl. a százzsemélyes férfi és harminczsemélyes női öltözék, a korszerű üzemi konyha, három új kazán, egy új személylift üzembehelyezése stb. Nem is szólva a teljesen korszerű nem-regen átadott új felvételi helyi-ségekről, a dolgozó nők és anyák otthoni munkáját könnyí-tő mosógép üzembehelyezé-séről.

Jól mondja Sebők elvtárs: — „Közvetlenül és közvetve is érdekünk a takarékpénztár.”

Lapzártakor:

Tárgyalt a SZOT III. teljes ülése

Szeptember 19-én, reggel, a vasasszakszervezet székháza-ban megkezdte tanácskozását a SZOT III. ülése. Az ülésen megjelent Fock Jenő, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, Rónai Sándor, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, az országgyűlés el-nöke.

Az ülést Somogyi Miklós, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a SZOT elnöke nyi-ltotta meg.

Az első napirendi pontot:

a XIX. kongresszus óta vég-zett munkát, Gáspár Sándor, a SZOT főtájkára ismertette.

A második napirend anyagáról: gazdasági helyzetünk néhány kérdéséről, és a szak-szervezet feladatairól Varga György SZOT-titkár beszélt.

Az ülésen felszólalt Horn Dezső, szakszervezetünk főtájkára is.

A SZOT III. ülésének, va-lamint a szakszervezetünkkel kapcsolatos felszólalások is-mertetésére visszatérünk.

Dícséretet és elismerést érdemelnek

Kiváló munkájukért tízenyolc postaszerv nyerte el a büszke élüzem címet 1958 első felében.

Az élüzem cím elnyeréséért indult nemes versengésben azonban figyelemre méltó, elismerést érdemlő eredményeket értek el Balassagyarmat 1. Posta Alközpont Üzem, Karcag Műszaki Fenntartási Üzem, és a Központi Hírlapterjesztő Üzem dolgozói is. Mégsem nyerték el az élüzem címet, mert a Posta-vezérigazgatóság Szakkollégiuma és a postásszakszervezet elnöksége a jutalmazásra fordítható 180 000 forintot a jók kö-zött is a legjobbaknak ítélte oda.

KIEMELKEDŐ MUNKASIKEREIK ALAPJÁN

elismerést érdemelnek a Miskolc 10, Eger 1, Budapest 62, Budapest 72, Nyíregyháza 2, Nagykőrös 1 és a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság dolgozói is. Sikereikre büszké lehetnek, mert az ország legjobb postahivatalai között ők is ott vannak.

További jó munkát és sok sikert kívánunk a második fél-
évben is.

AZ ELNÖKSÉG ÜLÉSÉRŐL

Szakszervezetünk elnöksége szeptember 18-i ülésén tár-gyalta meg és tett javaslatot a posta 3 éves munkavédelmi, üzemegészségügyi és szociális beruházásaira.

Az elnökség szakszerve-zetünk V. kongresszusa határo-zatainak szellemében a ren-delkezésre álló beruházási ke-retet úgy javasolta felhasznál-ni, hogy abból néhány jelentő-sebb, nagyobb összegű beru-házás kerüljön megvalósításra. Ezek közül a tervidőszakban a Gyáli úti postaszervek, a mis-kolci postaigazgatóság, a kecskeméti postahivatal szociális létesítményeit, ezenkívül egy korszerű budapesti mun-kásszállás építésének elkezdé-sét tartja legfontosabbnak megvalósítani.

Az elnökség egyetértett az-zal, hogy kormányzatunknak a 3 éves terv beruházási keretét az életszínvonal fenntartása érdekében szükre kel-et méretezni, és ennek követ-

keztében a posta beruházási keretét is az 1957-ben kiala-kult tervek alatt lehet csak megvalósítani.

Nem értett egyet az elnök-ség azzal, hogy a beruházási keretek csökkentésénél a mun-kavédelmi és szociális célokra fordítandó összegre nagyobb mértékben csökkentés, mint az egyéb postai célokra szol-gáló beruházásokat.

A vezérigazgatóság ilyen irányú javaslatát nem fogad-ta el, és felsőbb szervekhez fordult a helyes arányok biz-tosítása érdekében.

Második napirendi pontként tárgyalta az elnökség az 1958. oktatási év folytatását, va-lamint az 1958/59. évi oktatási tervet. Az elnökség elhatáro-zta, hogy a szakszervezeti elv-társak rendszeres oktatása mellett a jövőben főleg a szak-szervezeti mozgalommal kap-csolatos politikai jellegű okta-tást is szervez a szakszervezeti tagok részére.

„Ami önöknél jó, az rajtunk is segít”

LEVÉL A MAGYAR POSTÁSOKNAK

A Magyar Postások Szakszervezete vezető-ségének meghívására a Német Demokra-tikus Köztársaság Energia-, Posta és Szállítási Dolgozók Szakszervezete központi bizottsága-nak postás delegációja kétheti élménydús tanulmányút után visszatért Berlinbe.

Szakszervezetünk központi bizottságának titkársága delegációnkat jókívánságokkal és a német postások üdvözléivel bocsátotta út-nak magyar barátainkhoz. Utazásunk célja a jó kapcsolatok bővítése, a szakszervezeti szer-vezési munka néhány sajátos kérdésének, va-lamint a szakszervezeti nevelő és gazdasági munka tanulmányozása volt.

Nagy hálaival állapítom meg, hogy a postás-szakszervezet vezetői és funkcionáriusai min-den lehetőséget megteremtettek, hogy ered-ményes tevékenységet fejthessünk ki. Gondoskodtak, hogy utazásunk során sok postás dolgozóval és üzemi, szakszervezeti bizottsá-gal beszélgethessünk. Ezek a beszélgetések de-legációnk tagjaira rendkívül jó hatással vol-tak. Szívesen gondolok vissza a budapesti Helyközi Távbeszélő Igazgatóságon, a Köz-ponti Távirádban, és a Bp. 62-es postahiva-talban tett látogatásunkra. Mind a széksár-diakkal való találkozás, mind a pécsi szak-szervezeti funkcionáriusokkal való termékeny eszmecsere, vagy a gyöngyösi és miskolci pos-tásokkal való beszélgetés örömet okozott, mert éreztük a szívből fakadó igaz barátságot. Mi olyan országból való vagyunk, amelynek rabló imperialista ve-zetői 1945-ig sok szenvedést és szerencsétlen-séget zúdítottak a magyar népre is. Eppen ezért lett számunkra felejthetetlen és jóleső élmény a szívből jövő és barátság, amit mindenütt tapasztaltunk. Delegációnk sok ta-nulást fog felhasználni majd szervezeti mun-kájában.

Örömmel állapítottuk meg, hogy a magyar postásszakszervezet munkája nagyon jól fejlődik. Ma a magyar postásoknak — hála a munkás-paraszt hatalomnak és szakszerveze-tük sikeres tevékenységének — sok kiváló szociális, kulturális intézménye van. Ugy ta-pasztaltuk, hogy a postásszakszervezet szerve-zőmunkája helyes úton halad és a nevelő-munka módszere igen jó.

Utunk során gyakran meggyőződhattunk arról, hogy az 1956 októberi ellenforradalmi események súlyos károkozása után a munká-sok és parasztek — köztük a postások is — az elmúlt két évben csodálatra méltó munkát vit-ték véghez a károk helyreállítása, a szocia-lista gazdaságom megerősítése és továbbfej-lesztése érdekében. Igen örömdetes volt ha-lanunk a postásoktól, hogy bíznak a szocia-lizmusban és teljes erővel dolgoznak a szocia-lista Magyarországot felépítéséért.

Magyar barátaink büszké lehetnek ered-ményeikre. Eredményeiknek és sikereiknek mi önnökel együtt örülünk, mert ami önöknél jó, az rajtunk is segít,

Nálunk, a Német Demokratikus Köztársaságban gyorsan fejlődött a posta és távközlés, ezzel együtt a munkások és alkalm-a-zottak életszínvonal. A fasiszták ideológiájá-nak és kiváltságának romjain felépült a mun-kához való új viszony, kibontakozott a tár-sadalmi együttélés új, emberibb formája. Az üzemek és hivatalok vezetőségébe olyan be-csületes dolgozók kerültek, akiknek legfőbb céljuk a szocializmus felépítése.

A mi hazánk ketté van szakítva. Nyugat-Németországban a szövetségi posta hivatali-ban a legcsekélyebb változás sincs a második világháború óta. Ott vannak az 1945 előtti ve-zetők, a régi parancsszó uralkodik és nem ve-zetik figyelembe a munkások és alkalmazottak szociális követeléseit. Jól jellemzi a nyugat-német államigazgatást az a rendelkezés, amit a nyugatnémet alkotmány 131. cikkelye kö-teltesen előír: „A posta és távközlés szolgálati állásainak 20 százalékát a volt náci párt tag-jaival, vagy a fasiszta Wehrmacht hivatásos tisztjeivel, altisztjeivel kell betölteni.” Stuecken nyugatnémet postaiügyi miniszter a posta minden alkalmazotjának megtiltotta, hogy részt vegyen az atomháború veszélye el-len tiltakozó bármilyen megnyilvánuláson. Az Adenauer-állam tervei világosak. Hűséges szolgálókra van szükségük ahhoz, hogy a Né-met Demokratikus Köztársaságot és a többi szocialista köztársaságot megtámadhassa. A javithatatlan nyugatnémet militaristák pro-gramjába tartozik, hogy Kelet-Németország életét zavarja és nagyon sokat áldoz a Német Demokratikus Köztársaság munkájának hátráltatásáért. Eppen mostanában, amikor elha-tároztuk, hogy 1961-ig gazdasági vonalon min-den tekintetben utolérjük Nyugat-Németor-szágot — ellenségeink erősítik szabotáló és izgató tevékenységüket köztársaságunk ellen. De 1958 nem 1933! Munkásaink megismerték a különbséget a kapitalista és a munkás-pa-raszt állam között, ezért Adenauer — a ma Hitler — szándékai csődöt mondanak. Mun-kásaink érzik azt a nagy felelősséget, amely-lyel a nemzetközi munkásoktól tartoznak, ezért minden erejükkel fokozzák a Nyu-gat-Németországban újra éledő imperializmus és militarizmus elleni harcukat és kiemelkedő gazdasági eredményekkel erősítik demokra-tikus köztársaságunkat. A németek nagy küz-delmében sok támogatást jelent az a szilárd barátság, amely a szocialista táboron belül a magyar népi demokráciához is fűzi.

Az NDK Energia-, Posta és Szállítási Dolgo-zók Szakszervezete központi bizottsága titkárságának megbízásából és személyesen is meggyőztem minden magyar elvtársammal és barátommal részvételűen a bizottságunkat küldöm. További sikereket kívánok a szocialista társadalom felépítéséért és megerősítéséért folytatott munkájukhoz és biztosíthatom önö-
ket, hogy az NDK 125 ezer postás szilárdan önök mellett áll a szocializmus építő munká-jukban.

Karl Kalauch

FDGB központi bizottságának elnökhelyettese

Vezetőséget választott a Szegedi Postás Művelődési Otthon

A Szegedi Postás Művelődési Otthon megtartotta vezetőszéki ülését, ahol Vámos László, az otthon igazgatója tárgyalagos beszámolóban ismertette az eddigi eredményeket és helyesen jelezte meg a további feladatokat.

Beszámolójából kitűnt, hogy a postás dolgozók igen kedvelik azokat a rendezvényeket, ismeretterjesztő előadásokat, amelyekkel tudásuk gyarapodik és kulturális igényük is kielégítést talál. Ilyenek voltak többek között az ifjúság részére rendezett „Illik, nem illik”, „lehet-e kezdeményező a nő”, „köszönés, megszólítás, tegezés” c. vitasettek. A házasság problémáiról, az atomról, és atomkorszakról, valamint a Csehszlovákiáról szóló filmvetítéssel egybekötött előadások igen sok dolgozót vonzottak.

Helyes kezdeményezés volt és nagy sikert aratott a gyermekek részére vasárnap délutántólként rendezett szavalóverseny, ahol tombolával egybekötött filmvetítés is volt.

A kirándulással összekapcsolt városnéző, ismertető

előadások, melynek keretében megtekintették a Botanikus kertet, a Csillagvizsgálót, a Dóm orgonáját, az Egyetemi Bonctani Intézetet, a színházi műszaki berendezést, igen népszerűek lettek. Hangulatos kirándulás volt a Mártélyi túra, amikor is megismerték a Fehér tó állatvilágát. Az előadásokat mindenütt szakemberek tartották, ami lényegesen emelte a rendezvények színvonalát.

A beszámolóból és hozzászólásokból kitűnt, hogy a művelődési otthon vezetősége komoly eredményekkel dicsekedhet.

A Szegedi Postás Művelődési Otthon elmúlt évi működését ismertető beszámoló után a területi bizottság ajándéktárgyakkal jutalmazta az otthon fejlődésében eredményes munkát végző dolgozókat, majd megválasztották az új vezetőséget.

A vezetőség tagjai: dr. Dános István elnök, Vámos László igazgató, Kass József, Molnár László, Losonc Sándor, dr. Tihany Eleonóra, Magyar József, Hajas Antal, Papp Sándor, dr. Viski Dániel, Bihari István, Piszlinger István.

Nincs még minden rendjén

A GYŐRI MŰSZAKI POSTASZERVEKNÉL

A Postás Dolgozó júniusi számában írtunk azokról az egészségügyi és munkavédelmi hiányosságokról, amelyek nehezítik a győri műszaki szervek dolgozóinak eredményes munkáját.

Ezzel egyidőben szakszervezetünk elnöksége is megtárgyalta a győri dolgozók helyzetét és határozatot hozott a munkát gátló és a dolgozók balesetelhárítási helyzetét rontó hiányosságok megszüntetésére.

Mi történt az elmúlt három hónap alatt? Milyen intézkedéseket fogantatosítottak, volt-e hatása a bíráló ciklinek, eredményezett-e valamilyen javulást?

Az ellenőrzés kifogásolta,

hogy a járműtelep garázsában és az épület nagy részében hiányos a fűtés. Bár az eredmény csak a fűtési időben jelentkezik, a megtett intézkedések az eredményhez elegendő biztosítékot szolgáltatnak. A kazánházban ez évben valószínűleg már nem lesz olyan nagymértékű a panasz.

A gépházban, a mozgó gépalkatrészekre felszerelték a védőberendezéseket, s a nem odavaló vaságyat eltávolították.

A munkásszállás lakói részére intézkedtek a heti kétszeri melegvízről.

Ezeknek kívül még több probléma is megoldást nyert, de

teljes eredményről még nem tudunk beszámolni.

Tudjuk, hogy mit nem lehet

A júniusban feltárt hiányosságok egy részének a megoldása igen nehéz. Figyelembe véve a győri postaépület eléggé hátrányos és zsúfolt állapotát, tudjuk, hogy egyelőre nem lehetséges minden hibát teljes mértékben megszüntetni. De reméljük, hogy hamarosan megoldódik a kényelmes öltözködési lehetőség. A munkásszállások problémáinak megoldása is lényegesen nehezebb a többinél, és igazat adunk az elhangzott véleményeknek, hogy a munkásszállás helyzetén csak egy általános, új megoldás tudna segíteni.

De még mindig találunk néhány olyan hiányosságot, amelynek orvoslása házilag, részben pedig a postaigazgatóság közreműködésével, rövid idő alatt megoldható lenne. Ezekben az esetekben még kisebb intézkedés sem történt.

A kazánházba levelező lépcsőhöz még ma sem szerelték fel a korlátot, pedig ezt néhány száz forintból a házgondnok is elvégeztethetné, ha nagyobb önállóságot kapna. Ilyen csekély beruházást igénylő munkát meg kell csinálni, mert elmulasztása baleseti veszéllyel jár. Ugyancsak most van az ideje, hogy a kazánház levelezőjét — akár ablakkivágással, akár valamilyen más formában — gázmentessé tegyék.

Nem mindig járnak vaskeblakok. Néha gyalogolniuk kell. Menniük kell a nyári porban biciklik, a téli hóban, fagyban, sárban, mondhat akármit a meteorológia. Mert nem szűk az idő, hogy a kazánház levelezőjét — akár ablakkivágással, akár valamilyen más formában — gázmentessé tegyék.

Körültekintőbb, lényegesen gyorsabb intézkedést

Sajnos, sok tapasztalatunk azt mutatja, hogy a soproni postaigazgatóság a problémák megoldásában vontatottan intézkedik. Pl. a női zuhanyzóban a lábrács megjavítására a

hivatal csak három hónap múltán kapta meg az engedélyt. Késik az épületben lévő kb. 16 rossz ablak megcsináltatásának engedélyezése is. A postaépület ablakai, ajtóit rosszul

hivatal csak három hónap múltán kapta meg az engedélyt. Késik az épületben lévő kb. 16 rossz ablak megcsináltatásának engedélyezése is. A postaépület ablakai, ajtóit rosszul

vagy a kis méhészetek továbbfejlesztésére 3000 Ft. kölcsönt ad az igénylőknek, keretes vagy keret nélküli kaplárós méhcsaládok, vagy jótulajdonoságú, kiválasztott családoktól származó, idejű jelölt méhanyák vásárlására, amely összegét három évi törlesztéssel 8 százalékos kamattal meg kell visszafizetni.

Azok akik kedvet éreznek ehhez a hasznos időtöltéshez, bizalommal fordulhatnak szakmai tanácsért, vagy a kölcsön igényléséhez szükséges nyomtatványokért az Országos Méhészeti Szövetkezeti központ-hoz (Bp. V. Géza u. 2.), ahol nem kérésre, írásos tájékoztatást is küldenek.

Tiszteletet és megbecsülést érdemelnek

Ma már ismét munkatársaik között dolgoznak bizalmi-jaink, becsülettel végzik szakmai munkájukat és közben önzetlenül, fáradságot, időt nem kímélve törvénnek szaktársaik mindennapi életével, sorsával. Vezeti őket az osztályon-tudat, fűti őket a közösségi érzet — a felelősség — és sarkalja, serkenti őket az a bizalom, amit dolgozó társaiktól kapnak munkájuk végzéséhez.

Megbízatásból és hivatászeretből végzik tisztségüket, mert tudják, hogy ebben az országban minden gond és felelősség a dolgozóké. Felelősséget éreznek mindenért, ami ebben az országban történik, akár jó, akár rossz az.

Tiszteletet és megbecsülést érdemelnek ők, akik a III. Országos Bizalmi Tanácskozáson tanúbizonyságot adták, hogy élő, eleven a szakszervezeti mozgalmunk, és tükörrképét

Szabó Istvánné

felszólalásában figyelmeztetett arra a sok helyen tapasztalható hibára, ami az ő munkahelyén, a kecskeméti postán is tapasztalható. Nem kérdezik meg őket és a bizalmiak véleménye nélkül döntenek a posta vezetői a prémium, a jutalom szétosztásában és sok más egyéb dologban is. Pedig a bizalmi él a dolgozók között, ők ismerik legjobban munkatársaik élet- és munkakörülményeit. Nélkülük nem lehet igazságos intézkedéseket fogantatosítani.

Szükségesnek és helyesnek tartaná, ha a szakszervezeti

munka keretén belül üzemi, sajtóaktívák is működne. Sajtóaktívák közreműködésével eredményesebb volna a politikai nevelés, gyorsabban tájékozódna a dolgozók.

Hangot adott a postás dolgozók általános kívánságának, hogy évenként rendszeresen rendezzék meg a postás napot. Rámutatott, hogy szervezett tanfolyamok útján több tanulási lehetőséget kellene teremteni a szakszervezeti aktívák részére

Stuchmacher

János

a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság bizalmi véleményében nem tartotta méltányosnak, hogy postaszerveinknél, mint a kormányzat egyik legfontosabb intézményeinél, — nincs lehetőség nyereségrészesedésre. Ezért a dolgozók kérését tolmácsolva, szakszervezetünk vezetőjéhez fordult: Járjon el a szakszervezet vezetője a kormányzatnál a postai dolgozók nyereségrészesedési kérelmének kedvező elintézése érdekében.

Szót emelt a nyugdíjasok érdekében is. Kérte, hogy a nyugdíjas postásoknak is adják meg az 50%-os vasúti kedvezményt, és nyugdíjaink megbecsülése érdekében szüntessék meg az illetékesek azt a gyakorlatot, hogy a nyugdíjazás alatt álló dolgozók a végleges nyugdíj megállapításáig, hónapokig ne kapjanak nyugdíjat.

Maródi György

a Teréz központ küldötte, főként az ifjúság nevelési problémáival foglalkozott. Elmondta, hogy az ifjúság neveléséhez és szakmai továbbképzéséhez több segítséget kell, hogy adjanak az

mutatták azoknak a gondoknak, amelyek szerte az országban foglalkoztatják a postásokat. A kongresszus tanácskozásai után elsősorban ők várnak választ és megoldást a kérdéseikre, munkálkodva és igyekezve maguk is a kibontakozás, és a megoldás érdekében

Melyek ezek a gondok? Mire várnak feleletet ők és tőlük a dolgozók? Ezt mondták el felszólalásaikban és bejelentéseikben, amelyekről kivonatos jegyzetet készítettünk és most bemutatjuk dolgozóinknak, hogy lássák; bizalmi-jaink a takarékos termelés gondos gazdái, életszínvonaluk emelésének élvonalbeli küzdői, törvényeink örei, akik becsülettel teljesítették küldetésüket a III. Országos Bizalmi Tanácskozáson.

üzemi párt és szakszervezeti alapszervezetek.

Szóvá tette, hogy a dolgozók a családi üdültes kiterjesztéséhez kérnek több segítséget. A műszaki dolgozók kérését tolmácsolva, ugyanolyan egyenruhaellátást kért a műszaki postások részére is, mint amit a forgalmi dolgozók kapnak.

„A Teréz központ műszaki vezetőinél is tapasztalható az a gyakorlat — mondotta —, hogy nem kéri ki a bizalmiak véleményét, és ezért történt meg az is, hogy akik igazságtalannak tartották maguk számára a bérezést, felmondtak és elmentek a postától”.

A tanácskozáson felszólaltak, illetve írásban közölték véleményüket. Győri Imre (Debrecen postaigazgatóság), Igaz Mihály (Szeged postaigazgatóság), Szekeres János (Vezérgazgatóság), Cseledei Ferenc (Pápai Műszaki Fenntartási Üzem). Beszéltek a bizalmiak és a szakszervezet viszonyáról, arról a helytelen felfogásról, hogy a bizalmi csak tagdíj és brossúra szétosztó lehet, a balesetelhárításnál tapasztalható hiányosságról, a bizalmiak szép és sokoldalú feladatairól, a bizalmiak elengedhetetlenül

szükséges felvilágosító munkájáról. Javasolták, hogy a jelenleg fennálló prémiumrendszer helyett vezessék be az évvégi nyereségrészesedést. Szóvá tették a távirda-munkások szakmai problémáit, hiányolták, hogy a külföldi tapasztalatcsere érdekében még nem történt intézkedés. Kérték a vonalfelügyelő szakasz átalakításának felülvizsgálását, kifogásolták a védőruha minőségét, kérték a rokkantsági nyugdíjasok kórházkezelési idejének felemelését, és hogy a termelési értékeket minden esetben vegyenek részt a területi bizottság küldöttel, mert ezt elvárják a dolgozók.

Ezek azok a gondok, ezek azok a problémák, amelyek megoldásához bizalmi-jaink a vezetők segítségét kérték a III. Országos Bizalmi Tanácskozáson.

Szakszervezetünk elnöksége máris megtette a szükséges intézkedéseket, hogy bizalmi-jaink véleménye alapján szüntessék meg a hiányosságokat és a kívánások közül a jogos igények, amint azt országunk gazdasági helyzete megengedi, sorra teljesedjenek.

Korszerű erősítő állomás épül Zalaegerszegen

A zalaegerszegi üzem dolgozói igen kedvezőtlen körülmények között is jó eredménnyel végzik a berendezések karbantartását és a vonalfelügyelet ellátását, mégis tevékenyen részt vesznek az új, korszerű erősítő állomás építési munkálataiban. A mostoha körülmények ellenére a legutóbbi átviteltechnikai jószágvizsgálat eredménye 16,6 volt.

Tipusposta Mohácsszigeten

A pécsi postaigazgatóság magasépítési üze me elkészítette az árvízűjította Mohácsszigeten a homorudi kétkezelős típuspostaeépületet. A magasépítési üzem életében ez az esemény azért kimagasló, mert teljesen új épületet saját erejéből meg nem épített. A minden postai, szociális és kényelmet kielégítő, külsőleg is tetszetős postaházat hamarosan átadják rendeltetésének. A modern postahivatalhoz kétszobás összkomfortos lakás is tartozik a hivatalvezető részére.

BAKTAI FERENC:

Vaskeréken

— Éppen annak szép, aki szereti a változatosságot! Hát erre nincs mit mondani, ők tudják. A kecskeméti. Akárcsak Petőfi hajdanában: „Szép vagy, Alföld, legalább nekem szép!”

Ötven ház, egy házszám

Hát ami a változatosságot illeti csakhamar kiderül; valóban akad belőle. Mert a tanyák — az mind más. Van olyan határ-rész, ahol ötven ház szerepel egy házszámmal. Így: Lázárfalu 50... Szolnoki hegy 50... Az öreg isten se ismeri ki magát erefele, a postásnak viszont muszáj, mert azt a napi 140—150 újságot, félszáz vagy több levelet nagyon várják a tanyákon. Meg a pénzt. Csak hát meg kell keresni, amek szől, s ha egy postás megismerkedik a területével, az már egyenesben van. Pullusz Laci alig néhány hete járta a resortját, máris meghívták az egyik tanyára lakziba feleségét. Miért? Mert a postásbácsi (bácsi, ha 20 éves is) — még a rádió és televízió korában is az egyik legerősebb szál, amely a tanyák népét a városhoz és a világhoz fűzi. Változatos az élet.

S aztán persze a bor is... Hiába, meg kell inni, mert araváló, mert a visszatasá-

tás — sértés. Aki szabadkodik, hogy nem birja, azt inkább megkínálják jóféle szalonnával is — csak hogy lenyelje aztán azt a kis homokot...

Ballada a TUTO-lakatról

Mások kutya-kalandokról számolnak be, a tanyák mögül sandán, nevetve figyelő gazdák „véletlenül eleresztett” mérges ebeivel. Aztán van harapos ember is a határban. Híszér a postás pénz is vihet. Ballag a postás, ballag, puhán peregnék a homokban a gumikerekek. Hát egyszer csak a lassan leszálló alkonyatban két legény áll az úton.

Ugyan postás bácsi adjon már egy kis tüzet.

Tessék, szomszéd. (De ha meg is állt, nem ad tüzet, hanem dobja a gyufás dobozt, vigyáznia kell.)

— Hát a táskába mit visz?

— Az nem magára tartozik.

— Majd meg megnézem én — acsarkodik a tüzet kérő s már villan is egy hosszú pengéjű kés.

Hanem van a postásnak is fegyvere. Afféle háztáji „atomfegyver”, a kerékpár biztosító lakatja, olyan félméteres, vastag drótkerítés végén. Azzal a TUTO-lakattal nagyot lehet

a koponyára húzni. A pénz után érdeklődő — szomszéd — eltérül, s a kerékpár már messzire jár.

Ez az eset Róbert szakijal esett meg, de megtamadták már egy-másfél éve, főképp a közbiztonság megszilárdulása előtt Gallót is, Pulluszt is, egy Mészáros nevű szaktársaikat össze is szurkálták.

„Innen

csak kocsival megy haza...”

Egyszóval, nem tisztára parádicsom a munka.

És a megbecsülés?

Négy-öt éve még ötszáz forintot kerestek. Most kilencszáznál kevesebbet a legfiatalabbak se. Elért a szakszervezet egy-két könnyítést: például: nem kell, már a csomagokat kicipelniük a határba — elég az értesítést kikékesíteni.

Ez is jó úton halad hát — s a vaskerékes kézbesítők szeretik a munkájukat. A volt konzervgyári Virág Józsa egészen belemelegszik, mikor a postásélet változatosságát dicsesti. Pedig néha még be is csukják az embert. No, nem a rendőrség. A kiskunok. Meg-invítják a postást a belső szobába vendégség idején s rácsukják az ajtót: — Innen, inni, postás bácsi! Ma innen csak kocsival van hazamenn.

Elég elszabadulni tőlük, a virtuskodó szeretet karjaiból.

Hanem azért csak szeretet az. És ez a legfontosabb,

Elbúcsúztunk tőlük

Több évtizedes postai szolgálat után, bensőséges, kedves kis ünnep keretében búcsúztatták a Központi Táviróhivatal 34 nyugalmába vonuló dolgozóját. Szépén terített, virágos, fehér asztal mellett köszöntünk el tőlük. Bakos Elemér igazgató köszöntet a múltban is elismert, szorgalmas munkájukért és kérte őket, ne feledkezzenek el soha második otthonukról, ahol ők továbbra is a fiatal postás generáció példaképei lesznek. Molnár János, az MSZMP alapszervi titkára búcsúztató szavaiban megígérte nekik, hogy a hivatal és a

szakszervezet vezetői ezután is segítségükre lesznek nyugdíjba vonuló szaktársaiknak ügyesbajos problémáik megoldásában, csak forduljanak bizalommal a Táviróhivatal vezetőihez.

A búcsúzóik nevében Horváth Sándor mondott köszönetet a szakvezetésnek, a pártnak és a szakszervezetnek azért a támogatásért és segítségért, amit ők kaptak az évek során.

A meleg emberi szavakon kívül a hivatali dolgozók szerény ajándékokkal kedveskedtek öreg szaktársaiknak.

Szilasi Gyula
SZB-elnök

Nyugdíjasok búcsúznak a Központi Táviróhivatalban

Ritkán látott szakemberek

Van a Rádió Műszaki Hivatalnak egy kis munkaközössége, amelynek tagjait ritkán lehet megtalálni a Trefort utcai központban. Rádiós berkekben Kénoszi-csoportnak nevezik e közösséget, s mindössze három tagból áll. Vezetője Kénoszi Rezső, a hivatal fő-antennamestere, tagjai: Magyar Mihály és Csábi László. Ők azok, akik a felszabadulás óta építgetik, korszerűsítik a posta rádióállomásainak egyre jobban bővülő antennahálózatát. Egyszer Lakihegyen, másszor Szekesfehérvárott, Balatonszabadban, Pécsen, majd a televízióánál, az URH-nál dolgoznak.

Nincs az országban polgári célokat szolgáló rádióállomás, beleértve a szegedi és cseri iránymérőt, a kutató intézeteket, ahol ne vették volna igénybe a Kénoszi-csoport szakmai felkészültségét, amelyet elméleti vonalon a Rádió Műszaki Hivatal műszaki osztályának mérnökei irányítanak.

Látszatra talán nem érdekes a Kénoszi-csoport munkája, de a szakember jól tudja, hogy az antennák, tápvezetők, földhálózatok, kombinátor-kapcsolók ezer színt adnak ennek a munkának.

Ők építették például hazánkban az első televízió adó és vevő antennát, ők állították fel az első csuklótengelyes 33 m-es antennatornyot.

Ormos Vilmos

Élet a nyugdíjas-klubban

Tavaly márciusban, nyugdíjazásunk idején arról beszélgettünk, hogy jó volna havonta legalább egyszer valahol találkozni egymással, kicsit „diskurálni”. Ez a terv, csak terv maradt, míg júniusban a postászsakszervezet kezében működő postásklub el nem indította útjára és rendszeresen meg nem rendezi nyugdíjasok részére a szerda délutáni összejöveteleket. Ezeket a klubnapokat a postásklub és a nyugdíjas csoport gondoskodik szórakoztatásunkról. Elmondhatjuk, hogy mindenki megtalálja ott a kedvére való: kártya, dominó, sakki, újságok, könyvek, képes folyóiratok, rádió, lemezeverseny, stb.

Augusztus végén pl. a 8-as postahivatal szimfonikus zenekara adott másfélórás hangversenyt a tisztelőinkre. A

műsoron ismert operettek szerepeltek. Köszönet érte.

Ha valakinek úgy tetszik, elhozza kézimunkáit és köt, vagy horgol a klubban. Van büfé, ahol minden kapható, üdítő ital, étel stb. Akinek nincs otthon vacsorája, az étteremben olcsón és bőségesen megvacsorázhat.

Résztvehetünk ingyenes előadásokon is. Legutóbb Közel-Keletről tartott nívós előadást Fogarassy László tanár. Előadása olyan kitűnő volt, hogy „vastapsot” kapott érte. Kérésünkre legközelebb Indiát fogja ismertetni.

Igazán szép, kedves és jól eső érzés, hogy szakszervezetünk nem feledkezik meg rólunk és gondoskodik a nyugdíjas postások szórakoztatásáról is.

Rucska Sándorné
Budapest

Diákok a Hanságban

Az elmúlt tanév végén a KISZ önkéntes munkára szólította fel az ország tanuló ifjúságát. A postaforgalmi technikum tanulói közül 33-an jelentkeztek erre a munkára. Fiataljaink tudták, hogy kemény munka vár rájuk, de tudták azt is, hogy az iskola becsületéről van szó, és ez valószínű „hangsági láz”-t váltott ki.

Tettrekész csapatunkat Horvátalmától 5 km-re, a Mező Imre önkéntes munkatáborba osztották be.

Táborunk „oázist” képezett a sással és sűrű bozóttal benőtt ingoványos területen. A tábor felállítását gondos munkát követően a villanyvilágítás, folyóvíz, zuhanyozó és a jól felszerelt konyha.

A táborban katonás rend uralkodott, fél ötkor volt az ébresztő, utána sátorrendezés, tisztálkodás, öt órakor zászlófelvonás, majd reggeli. Fél hat után a munkacsoportok elindultak a tábortól két-három km-re fekvő munkahelyekre. Hat órakor már megkezdtek a munkát és délután két óráig dolgoztak.

A táborban a csapatok munkajelzését kétnaponként értékelték. A középiskolások és az egyetemisták között nagy volt a vetélkedés és bár a tábor lakóinak többsége egyetemista volt, a középiskolák teljesítménye minden értékelésnél jobbnak mutatkozott. A fiúk kacagó, tréfás kedvvel végezték munkájukat és délután kettőkor vidáman tértek vissza a táborba. A bőséges ebéd elfogyasztása után este 8-ig szabad foglalkozás volt. Ezt az

időt pihenéssel, a közeli Dunában való fürdéssel, vagy sportolással töltötték.

Esténként táborni, filmvetítés, vagy műkedvelők előadása szórakoztatta a tábor lakóit a szép szabadtéri színpadon.

A kétféle munka befejezése után a KISZ központi vezetősége jelvényt és emléklapot adományozott a fiúknak. A postászsakszervezet budapesti bizottsága is elismerte és méltányolta a fiatalok eredményes munkáját, és az iskola tanáraitól ünnepélyesen a fiatalokat szép könyvjutalmakkal emlékeztette a hansági „hétköznapiakra”.

Dr. Gál Sándor

BÜSZKESÉGÜNK

Szabó Imre a veszprémi posta kiváló dolgozója. Ötvenhat éves. 1926 óta végzi csendben, jóakarattal és lankadatlan szorgalommal a postai munkáját. Rajongva szereti a kézbesítést és legtöbb örömet az ad neki, ha mindenki meglepődésére tudja végezni. Becsületes, szerény ember. Soha nem beszél a munka nehézségeiről. Senkinek nem mutatja meg tömött táskáját, amikor elindul körzetének jól ismert útjain. Van úgy, hogy naponta háromszor járja végig körzetét. Először az újságokkal, majd a várva várt levelek sokaságával indul útnak. Ez neki a legkedvesebb munka; láthat-

ja, hogy örömet szerez az embereknek, mosolyt csal az arcukra.

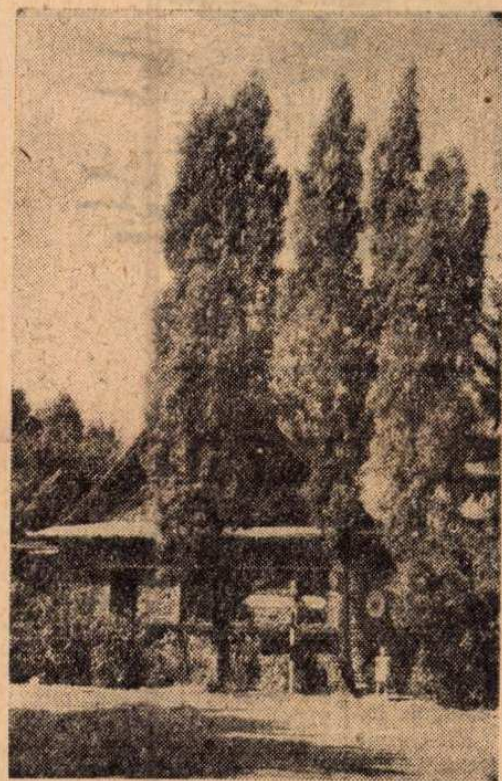
32 éve végzi ezt a munkát és még senkinek nem volt panaszra. Becsületes munkáját a múltban is elismerték, de megbecsülést csak a felszabadulás óta érez, amióta jó munkájáért emberileg a legtöbbet kapja; az erkölcsi elismerést és társadalmi megbecsülést.

1955-ben elismerő oklevelet kapott, 1956-ban sztahanovista oklevéllel tüntették ki, 1958 januárjában a posta okleveles kiváló dolgozója lett, most pedig a „Posta Kiváló Dolgozója” érmet tüzték mellé.

Bodrogi B. István

Új életünk sokkal szebb, tartalmasabb, mint a régi

Mátraházán a postás üdülő szinte félrehúzóva áll a többiektől. Aki nem tudja, hogy a kis postaépület egyben üdülő is, csodálkozva nézik; mit keres a sok ember a kedves, virágos kis teraszon, ahol beszélgetnek, vagy kártyáznak? Legtöbben azt gondolják, hogy a vidám vendégek a postahivatal vezetőjének rokonai, vagy hozzátartozói. Nem tévednek. A vidám emberek a gondnoknak a kedves vendégei és a nagy postás családnak tagjai. Az a postás, aki egy vagy két hetet tölt a kedves üdülőben, nagyon otthon érzi magát.

A mátraházi postás üdülő és a posta

Amikor én nyaraltam, 18-an voltunk „a nagy családból” egy fedél alatt. Csányi Béni bácsi nyugdíjas Füzesbonyból és egy másik nyugdíjas szaktárs messze Baranyából. Volt hivatalvezető egy dunaparti kis faluból, két fiatal házaspár, — akik közül az egyik pár nászúton volt. — A négy kedves fiatal nőt, akik az emeleti közös női szobában laktak,

csak „postás babáknak” hívtuk és büszkén állapítottuk meg, hogy egész Mátraházán ők voltak a legcsinosabbak, legszebbek. Pár nap alatt úgy összeköltöztünk, mintha mindig együtt lettünk volna. Az első napokban történt, hogy az egyik postás szaktárs sok munkájáról és nehéz beosztásáról beszélt. Csányi Béni bácsi csak úgy, csendesen megjegyezte:

„De a szaktárs most jól kipihenheti magát! Nem így volt ám az én időmben. Én pl. a Mozgópostánál dolgoztam és amikor eljött végre az a régen várt szabadság, mentem a földre kapálni, vagy a ház körül javítottam az ólat, padlást, vagy valami alkalmi munkát vállaltam, hogy egy kis mellékeresethez juszak, mert nehéz volt megélni. Erre kellett a szabadság! Üdülni? Ilyenről még nem is álmodtunk. Jó, hogy öreg napjaimra ezt is megérttem.”

„Bizony így volt”. — toldotta meg a másik nyugdíjas, majd élénken hozzátette — „és tudja-e a szaktárs, hogy miért üdülhetünk most?”

„Már hogyan tudnám”. — felelt nagy magabiztosan az előbb még panaszkodó — „Értem én, meg látom is, hogy most már mind, dolgozók üdülünk ezeken a szép helyeken, ahová azelőtt csak akkor jöttünk, ha a méltóságos úrnak levelet hoztunk, — csak hát, meg szoktam a panaszkodást!”

„Én csak egy hétre jöttem”. — szölte a hivatalvezető, — „de el sem tudom mondani, hogy mit jelent ez az egy heti üdülés. Teljes kikapcsolódás! Családom van, gyermekem, öreg édesapám. Nem jöhettem csak egy hétre, de úgy érzem, hogy teljesen felüdülök, kipihenem magam, új erőt gyűjtök a további munkához.”

Kihasztnáltuk az üdülés minden óráját. Nagyokat pihentünk, meg nagyobbakat sétáltunk és nem tudtunk betelni a Mátra ezer szépségével. És sokszor szeretettel gondoltunk a mi rendszerünkre és szakszervezetünkre, amiért erre a tündéri szép helyre is elküldi üdülni a postásokat.

Környezetünk telítve volt szeretettel, egymás megbecsülésével és valamennyien egyenrangú postás dolgozóknak éreztük magunkat. Az volt az érzésünk, és mindannyiunk véleménye, hogy ez az új életünk sokkal szebb, tartalmasabb, mint a régi volt. És nem fog rajtunk múlni, hogy még szebbé, még jobbá tegyük.

Banga Sándorné

Ha újra születnének, ugyanúgy kezdenék életüket

REGEN VOLT. 1913-ban, Egy barna hajú, falusi kislányt vettek fel a postához — telefonkezelőnek, de elbocsátották akkor még ösztönös kis lázongásai miatt. Kilécselt itt is, ott is, végül a cseplő garba került, gépmunkás lett. A kislányt a szervezett munkások nyomban szárnyuk alá vették. Az egyiket Diósnak, a másikat Bolyóknak hívták. Akkoriban határozta el magát a gyártulajdonos, báró Weiss Manfréd, hogy csökkent a munkások bérért. Nem rajta múlt, hogy nem sikerült: a munkások sztrájkba léptek. És ehhez már a „vidéki kislány” is hozzájárult. Éjszakanként sztrájkra hívó röpcédulákat ragasztott az ablakokra, a kapukra, vagy csúsztatott az ajtók alá. Ilyen előiskola után érte meg a Tanácsköztársaságot. Hamarosan megjelentek a plakátok:

„FEGYVERBE!”

— „Berena Anna vöröskatonai szolgálatra jelentkezik.” A parancsnok is, a katonák is mosolyogva „szemrevételezték” a kis botseveket. Igen, ő volt az, aki még három évvel ezelőtti cseledélynyoskodott valahol Tiszaföldvár környékén, egy uradalomban. Fegyvert kapott és telefont, távirót. Mint mondja, az igazi tűzkeresztesen ebben az időben esett át. Kihallgatja és elszabotálta a Vörös Hadsereg ellen dolgozó árulók beszélgetéseit, utasítá-

sait. S amikor úgy érezte, hogy minden fegyverforgató karra szükség van, beállt a sorba. Tízévi lett. Üzte-kergette az interenciósokat Budapesttől Szolnokra. Bizony, a zászlóalj addig nagyon megfoghatkozott. Aztán porba hullt a vörös zászló, Horthyék, Hájásék, Prónayék csizmája taposta. Sokan kerültek börtönbe. Annuska is, ott, mindjárt Szolnokon. A bíró előtt a vádlottakból vádlókká lettek, bár a halál ott leselkedett körülöttük.

— Berena Anna vádolt, volt vöröskatoná, szabotőr és sztrájkra uszító. Lázító tevé-

kenysége miatt a Magyar Királyi Hadbíróság nevében halálra ítélték — hangzottak a bíró kegyetlen szavai.

HUSZONHAT éves volt. Szívalomházba hurcolták. Nem félt.

Reggel kulcsforgás, s az ajtóban a bakó helyett a börtönőr. Ismét a tárgyalóterembe vitték.

— Oroszország felajánlotta, hogy magát befogadja. Gondolja meg, nem könnyű az idegbeni élet, sok keserűséggel jár. Abban az országban egymást eszik az emberek, szabad a szerelem, erkölcsatlenség... — hangzottak a bíró negédes szavai.

— Nincs mit meggondolnom, az életet választom, bíró úr, megyek — jelentette ki ragyogó, könnyező szemekkel. A tárgyalás „kéjlejtő” nézői, a fegyvertiszták és feleségeik összérugdalták, leköpdözték, „cafat”-nak titulálták, de Annát nem törték meg.

A dolgok háttérre Lenin elvtárs távirata volt. „Ahány kommunizist Magyarországon meggyilkolnak, annyiszor tíz fehért tisztet végzünk ki a Szovjetunióban...” Ez a távirat sokak életét mentette meg.

GALAMB SZÜRKE, rövidre nyírt hajával, mosolygó nagy-mamás tekintetével most itt ül előttünk. Nem szomorkodik. Hogy is mondotta?

— Ha újra születnék, ugyanúgy kezdeném életemet.

Igen, ez a kedves asszony igaz ember — kommunista, aki 1956 októberében a budaörsi partházban adta ki a parancsot: Elvtársak! Kézrejkvő, hogy ellenforradalom van. Mi lehet más, ha Pesten kommunistákat akasztanak, gyilkolnak? En már megérttem hasonló napokat.

S a partházat megvédték. Nem szívesen beszél magáról, inkább elvtársairól, bajtársairól és a fiatalokról szól. Mindenáron a mellette ülő, nála sokkal korosabb, 73 éves idős Szabó Györgyöt tolja előtérbe.

— Olyan lesz a jövőnk, amilyenre gyermekeinket neveljük: a szülő, a kommunista, felelősséggel tartoznak a szocializmus ügyének, de ezentúl gyermekeinknek s.

Mennyire igaza van ennek a sokat szenvedett asszonynak. Ő érzi csak igazán, milyen lényeges a jövő biztosítása, az, hogy a feledés homálya ne borítsa el a sok évtizedes harc emlékeit.

— IGAZ, idősebb vagyok, mint Anna de tíz év alatt, amióta megismertem, sokat tanultam tőle — kapcsolódik a beszélgetésbe idős Szabó György bácsi. Gyermekeiről, lányáról, katonatiszt fiáról beszél.

Lapozunk csak egy kicsit ennek a derék, postás veterán életétörténetében. Mert bizony ő is — mint több ezer és millió munkás — formálta a történelmet. Már 1908-ban tett egyet s mást. Igaz, akkor azt a „szervezetet” postás segélyegyletnek hívták és a központi táviródn dolgozott. A postások

politikai szervezkedése tiltva volt, csak ilyen legális szervezetekben dolgozhattak.

PERGESSÜK vissza az élet filmjét, és meglevenedik előtünk! Miskolc, az Aras-hegy, a táborni, ahol győzelemről dalolnak a postás vöröskatonák. Rohamra készülnek.

1919-ben Szabó György a postás vörösezred politikai biztosa.

— Parancsnok elvtárs! Tánmadásra készülünk, és nincs szuronyunk. Mi lesz?

Azt képzelték, hogy majd tálcán hozzák nekünk a fegyvert? Van az ellenségnek — adta meg a választ Szabó György politikai biztosa.

ENNYI elég volt. Két napon belül az alakulat minden egyes tagjának fegyvere volt és a puskáján ott csillogott a szurony. Ezt a régi tapasztalatot hasznosította Szabó György 1956 októberében is. Az ellenségtől szereztek fegyvert és azzal védte Berena Annát a partházat.

Két idős harcos életének egy-egy kis mozaikját tesszük le olvasóink elé. Regénybe illő az életük — csak lenne író, aki megírja.

A mi veteránjaink! Elsősorban őket ünnepljük: majd a Tanácsköztársaság kivívásának 40. évfordulóján.

Bérczes György

ÉPÜLŐ SZOCIALISTA HAZÁNK

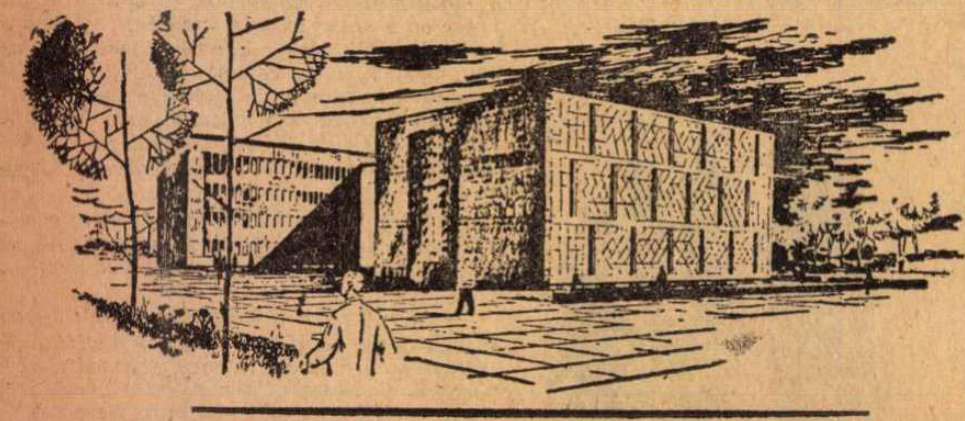
Az ország legmodernebb és legkorszerűbb postahivatala lett az új győri 2. sz. postahivatal, az állomás épületében. Képtünk a homlokzatot ábrázolja

(Almási László felvétele.)

A legfiatalabbak vidám élete a miskolci postás bölcsődében.

(Almási László felvétele.)

A Postavezérigazgatóság vezetői, illetékes szakosztályai, a tervező irodák megbízottai alapos vita után elfogadták a Ferenc-tételek főkörponti beruházási programját. Csaknem 200 milliós beruházással az Üllői út és a Határ út közötti területen — a hároméves tervben — valamint az azt követő tervidőszakban összesen 40 000 telefonelőfizető számára épül a Ferenc főkörpont. A Ferenc távbeszélő főkörpont szoros tartozéka annak a távlati tervnek, amely a főváros távbeszélőszolgáltatását a népgazdaság nagyirányú fejlődésének figyelembevételével nagy lépéssel viszi előre.

KÉSZÜLJÜNK A TÉLRE

Az őszi hűvös esték, az egyre gyengülő napsugarak intő jelként figyelmeztetnek a rövidesen bekövetkező hideg időjárásra. Ezidőtájt már szinte hagyományként adjuk ki a jelszót: „készüljünk a télre”. A régi hasonlattal élve „mint a jó gazda, vagy a gondos háziasszony”, aki körül néz saját portáján, úgy kell sorra venni hivatali és egyéb munkahelyeinken is feladatainkat.

Sokan azt gondolják erről az évenként megújuló feladatról, hogy ez elsősorban a gazdasági vezetők, a szakszervezeti bizottságok kezdeményezésére vár, azoknak a feladata a végrehajtás is. Ez igaz, de egy-egy hivatal és munkahely dolgozó is igen sokat segíthetnek a probléma megoldásában. Azokat a ki-

sebb javításokat, amelyek nem járnak nagyobb pénzügyi beruházásokkal, egy vagy több ügyesebb szaktárs könnyedén elvégezheti, egy kis jókedvvel, jó szívvel. Egy-egy rosszul záródó ajtó, huzatos ablakok, eldugult lefolyók, rosszul elhelyezett villanygökök áthelyezése, ke-
rékpárok, télen elhasznált munkaeszközök felújítása stb. mind-mind hozzájárulnak az egészségesebb, jobb munkakörülmények megteremtéséhez. Ha ezzel a kezdeménnyel párosul a vezetők gondos és lelkiismeretes irányítása — az idejében tett intézkedéssel, a pénzügyi lehetőségek feltárással és felhasználásával — a téli felkészülés eredménye nem lehet kétséges.

Ha szívügyünk a közös gond

Egyszerre nem tudunk minden hibát elűntetni, de ha következetesen megszüntetjük a kisebb-nagyobb hiányosságokat, egyszer csak a végére érünk. Sok függ attól, hogy szívügyünk-e a kérdés. Ha csak „tessék-lássék” az intézkedés, a felsőbb szervek ellenőrzésétől való féltélettől indítva foglalkozunk a feladatokkal; látszat eredményt kapunk. De ha megértjük az akció mélyebb értelmét, és erőnk, adottságainkból, pénzügyi kereteinkből adódó lehetőségeinket felhasználjuk, feltétlenül észrevehető javulás következik be.

Helyes és szükséges, ha megjavítjuk a kályhákat, a fűtőberendezéseket, ha gondoskodunk a tüzelőről, ha megcsináltatjuk a betört ablakokat, ha előkészítjük a téli ruházatot stb. De legalább olyan fontos arról is tervszerűen gondoskodni, hogy a dolgozók egészségvédelme szintén biztosított legyen. Sokan nem tartják be a legelemibb higiéniai előírásokat, s ezzel a téli megbetegedések terjedéséhez járulnak hozzá, vagy éppen terjesztik. Nem árt ha

előadásokon érdekes orvosi tanácsokkal világosítjuk fel, és készítsük elő dolgozóinkat a hideg időjárás okozta betegségek megelőzésére, vagy gyógyítására. Azokról a dolgozókról, akik egészségi állapotuknál fogva érzékenyebbek; fokozottabban gondos-

kodjunk, munkahelyüket tegyük kellemesebbé. Figyeljünk a sikos utak és lépcsők tisztántartására, a biztonságos közlekedésre, és sok kar és láb ép marad, ha a sokszor lényegtelennek vélt kis hibákat idejében megjavítjuk.

Most nem az a célunk, hogy pontokba foglalva felsoroljuk a tennivalókat. Erről idejében kapnak részletes tájékoztatást az üzemek és hivatalok. Csupán azt az igaz ügyet kívánjuk ismét előbbé tenni, amit államunk alapvető gondoskodása feladatunkká tesz.

Sokéves jó tapasztalatok után, biztosak vagyunk abban, hogy szakszervezeti aktívaink, szakmai vezetőink, s nem utolsósorban maguk a dolgozók is, idejében neki-kezdenek a feladatok elvégzéséhez. Ha e cikk nyomán egyre megalapozottabb és jelentőségében élő mozgalommá válik a téli előkészület, s közös igyekezettel kellemessé, elviselhetőbbé tesszük a telet, jó hangulatban, egészségesen dolgozhatnak postás szaktársaink.

Sándor Istvánné

ESEMÉNYEK

ORSZÁGOS POSTÁS ÚJÍTÓ TANÁCSKOZÁS

A Postavezérigazgatóság és a Szakszervezet Elnöksége, szeptember 26-án rendezte meg az Országos Postás Újító Tanácskozást, ahol az üzem újító tanácskozáson megválasztott küldöttek — a legjobb postás újítók — szakszervezeti újítási felelősök újítási előadók és szakvéleményezők vitatják meg a postai újítómozgalom helyzetét és a mozgalom fellendülésével kapcsolatos feladatokat. A tanácskozáson a legjobb postai újítókat jutalmazták.

MOSZAKI BIZOTTSÁGOK ALAKULNAK

Október 10-ig huszonkét budapesti műszaki üzemből, műszaki bizottságok alakulnak, amelyek-

nek feladata a műszaki értelmiség (mérnökök, technikusok, művezetők) problémáinak megismerése és megoldása. A bizottságok a szakszervezeti bizottságok mellett, mint társadalmi szervek működnek. Elnöke tagja lesz a szakszervezeti bizottságnak.

TAGKÖNYV-ESERE HELYETT

Ez évben — kevés kivételtől eltekintve — betelik a postás dolgozók szakszervezeti tagsági könyve. Ez alkalommal tagkönyv-esere helyett a további használatot új betélapokkal biztosítjuk. Az új betélapok kiadásával egyidejűleg a szakszervezeti bizottságok felülvizsgálják az esetleges tagdíjtérítési elmaradásokat és egyeztetik a tagsági könyvek és tagnyilvántartó kártyák adatait.

SPORT

Budapest az őszi bajnokság előtt

Letelt a nyári vakáció. Ma még frissek a nyár emlékei, de valójában beköszöntött az őszi és megindultak az őszi bajnokságok. Megkezdődött az iskolákban a tanítás és a sportolók jelentős részének idejét a tanulás foglalja le. Természetes ez nem azt jelenti, hogy abba kell hagyni a sportolást, sőt szükséges annak a folytatása, de úgy, hogy az ne menjen a tanulás rovására. Jól tanulni és jól sportolni sokat hangosítottatott jelszó. Szeretnénk, ha ez meg is valósulna. A technikumokkal és iskolákkal szorosabbra fűzve a kapcsolatokat, jelentős segítséget tudunk adni munkájukhoz.

A sport nagy iskolájában is megindultak a küzdelmek. A különböző sportágakban azért játszanak egy éven keresztül, hogy magasabb osztályba jus-
sanak, vagy legalább is azt

érdemeljék ki, hogy a következő évben ugyanabban az osztályban maradjanak. Nagyon sok múlik azon, hogy miként készülnek fel az új bajnoki évre, hiszen az év elején szerzett pontok nagyban elősegítik a jó szereplést.

Koncz Sándor
Postás SE elnöke.

ÜZEMI SPORT

16 csapat részvételével megindult az 1958–59. évi üzemi labdarúgó-bajnokság küzdelmei. Benevezett Lágymányos, POTI, RAVELL, Posta Központi Műszaki Hivatal, Óbudai postaszervek, Táviráda, Teréz, Rádóműszak, Posta Javító Üzem, Kőbánya Építési osztály, Posta Alközponti Üzem, Újpest 1., Pesterzsébet 1., Budapest 4., Budapest 62., és Budapest 72-es hivatalok.

Szeptember 13-án a Pesterzsébeti csapata a Kőbánya Építési Osztályai mérkőzött és szép igazlmas mérkőzésen 3:2 arányban győzött.

HIREK

TANULMÁNYI DELEGÁCIÓ POZSONYBÓL

Szeptemberben négy tagú csehszlovák postai és szakszervezeti vezetőkből álló küldöttség érkezett Budapestre, a budapesti Távbeszélő Igazgatóság és a budapesti bizottságok vendégeként, a postai munka tanulmányozására.

TÁJISMERTETŐ KIRÁNDULÁS. Szeptemberben a Távbeszélő Igazgatóság és a hozzátartozó üzemek dolgozói, valamint a Postavezérigazgatóság, a Központi Leszámoló Hivatal dolgozói tájismertető kiránduláson ismerkedtek meg a Mátra és Eger nevezetességeivel.

SZAKSZERVEZETÜNK közbenjárására a vezérigazgatóság megnyugtatóan rendezte a Filatélia Vállalat létszám, valamint néhány bér- és munkahelyi problémáját.

ÜTEZER POSTÁS dolgozó és hozzátartozó vett részt a szakszervezet Budapesti Bizottsága által rendezett nyári sétahajó kirándulásain, ahol kedves, vidám műsor mellett szórakoztak és gyönyörködtek a szép dunai tájban.

KÖSZÖNET

A Cegléd 1. Postahivatal dolgozói köszönetüket fejezik ki a Budapesti Vidéki Postaigazgatóság Területi Bizottságának, hogy államunk által nyújtott lehetőségek helyes kihasználásával ez évben tizenegy dolgozó és öt postás dolgozó gyermekének gyógyüdülését tették lehetővé.

Simon Gyula
szb. elnök.

ÚJ VEZETŐSÉGET választanak a budapesti postal üzemek és hivatalok küldöttjei szeptember 30-án a központi művelődési otthonban.

Filmmúzeum-bérlét

A filmmúzeum bérlőit a Színház és Film-tudományi intézet szervezési osztálya adja ki (Bp. VII. Dohány u. 1/c. Bérlőket öt előadásból álló sorozatra lehet váltani, a sorozat megindulása előtt két héttel).

ELCSEPERLEM szombathelyi zömbakonyha lakószövetkezetének budapestre vagy budapest-környékre. (Megyeri Istvánné, Szombathely, Bajcsy Zsilinszky u. 1. III. em.)

Országnézőn

Egy augusztusi vasárnap reggel izgalmasan várakoztunk az autóbuszra.

Hazánk történelmi nevezetességeit, szép tájait, Visegrád, Esztergom és Dobogókő kör-

kellett enni, mert magasan volt a hegy teteje és hogy azt megjárjuk, ahhoz jó kondíció kellett. Indulás. Az első pár méter mindenki vidáman, énekelve egy-egy kisebb meredeken feljutva tette meg. De

A járműtelep forgalmi osztály dolgozói a visegrádi hegyekben

nyékét mentünk megtekinteni. Az idő nekünk kedvezett. Visegrád felé vezető úton már előkerültek a vicces, tréfás megjegyzések és a vidám, kedves dalok. Harminc postás boldogan, vidáman énekelt. Milyen jó, milyen egyszerű egy ilyen kirándulás!

VISEGRÁD! 20 perc reggeli-zési idő. A jó levegő, a kirándulás izgalma, mindenkinek meghozta étvágyát. Előkerültek a finom ennivalók, megindult a csereberélés. Sokat

ahogy magasabbra értünk, úgy halkult el az ének, megszünt a csevegés, és igyekezett mindenki a kijelölt kényelmes útra térni. Minden fáradságot kárpótlottak a fordulónál elhelyezett kilátók, amelyek megmutatták Magyarország csodálatosan szép vidékét.

Megérkeztünk a várhoz. A régi romok között csupán a szakszervezeti természetjárók vezetőjének hangja hallatszott, aki ismerte a vár történetét.

IRÁNY ESZTERGOM

A háromórás gyaloglás után bizony mindenki örömmel ült

LABDARUGÁS

Labdarúgó-csapatunknak gyengén sikerült a rajtja. Első hazai mérkőzésen 2:0 arányban kikaptak a HM Petőfi csapatától. Utána Sasfalmon szenvedett a csapat 5:1 arányú vereséget. Szeptember 14-én a zuglói Porcelán ellen végre 3:2 arányban győzelmet arattak. Reméljük, hogy a csapat a későbbiek folyamán mindjobban összekovácsolódik, hiszen jónéhány ifjúsági játékoskal egészítettük ki csapatunkat.

RŐPLABDA

Csapatunk a Május 1. Ruhagyár csapatával történt egyesülés után jelentős mértékben megerősödött és jól kezdett az őszi idényben. A Magyar Népköztársasági Kupa mérkőzései során bejutottak az ország legjobb 8 csapata közé. A 8 között csupa NB I-es csapatokkal kell felvenniük a küzdelmet és reméljük, hogy sikerül itt is jó eredményt elérniük. Bajnoki mérkőzéseik során a Budapesti VTSK ellen 3:1 arányban, MARTFÜ ellen pedig 3:0 arányban győzött csapatunk.

ATLÉTIKA

Budapest felnőtt atlétikai bajnoksága során, a női 400 m-es síkfutásban Végh Erika 2. helyen végzett.

HALOTTAINK

Bírány Kálmán szak. kez. (Szolnok 1.). Békési Bálintné grófalmatényos (Porcsalma). Farkas András vez. kez. (Jászberény). Fodor Tibor hd. alk. (Zemplénvárd). Horváth János szak. kez. (Bp. 70). Horváth Józsefné. fp. vez. (Vácduka). Kiss János hd. alk. (Felsőnyék). Kiss József szak. kez. (Vámosperce). Knitig Jozefa vez. főell. (Bpest). Teréz Táv. Üzem). Kondorosi Sándor szak. kez. (Kaposvár 1.). Kovács Mária hd. alk. (Bpest KHI). Lénert Anna főell. (Budafok 2). Lőrincz Pál vez. kez. (Makó). Magyorkői Imre hd. alk. (Miskolc 1.). Nádas László műsz. ig. (Bp.). Belvárosi Táv. Üzem). Paál Erzsébet hd. alk. (Bp. HTI). Radvánszky Sándorné s. tiszt. (Bp. 70). Rein Ádám műsz. főell. (Bp. Kábelüzem). Sulyák Imre műsz. s. ell. (Bp. Kábelüzem). Szalai Zsigmond grófalmatény. (Mihályháza). Szabó János szak. kez. (Tóti). Udvardi János vez. kez. (Bp. 70). Vadnay András főell. (Mátészalka). Emléküket megőrizük.

vissza a kényelmes autóbuszba. Irány Esztergom! A busz a székesegyház mellett állt meg. Megtekintettük a IX., X., XI. századbeli ásatásokat, ahol a műemlékekre vonatkozóan a helyszínen kaptunk felvilágosítást. Megcsodáltuk a vaspántokkal és a kopogatóval ellátott faajtókat, a börtönt, ahol még a rabok vaskarikája is meg van. A korszok, a csempe, a különböző építési motívumok mind szépek. Lementünk a székesegyház kriptájába is; de gyérünk innen! Itt olyan nyomasztó a múlt, és ma élni olyan szép!

DOBOGÓKN eszünkbe jutott Petőfi verse: „Mit nekem ti zordon Kárpátoknak, fenyvesekkel vadregényes tája, tán csodállak, ámde nem szeretlek...” Nem értettünk vele egyet. Ilyen szép fenyveseket, erdőket, hogy nem lehet szeretni? Megnéztük a kilátót. Nem lehet meghatódás nélkül nézni azt a szépséget, amit itt látni. Milyen gyönyörű ez a Magyarországi! Hát létezik olyan nemes érzéssel élő ember, aki e tündöklően szép országot el tudja hagyni?

A fényképezőgépek állandóan kattantak. A fenyves, az erdő hívta az embert, gyere, gyere, csodálj minket. A fű, a pázsit felajánlotta selymét a pihenésre. De sajnos az idő múltott és indulni kellett. Búcsúztunk, de nem örökre.

Hazajöttünk építeni ezt a szép országot, dolgozni a boldogságunk érdekében, hogy a jó munka gyümölcsének ízét érezze, legközelebb megelégedettebben nézhessünk szét hazánkban.

Teller Erzsébet